

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7159/13

לפני: כבוד השופט יי עמית
כבוד השופט צי זילברטל
כבוד השופט מי מזוז

המערער: אמנון ברזילי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה מטעם המערער מיום 30.7.2015

בשם המערער: עו"ד פנינת ינאי

בשם המשיבה: עו"ד אלה בנישתי; עו"ד אמיר טבנקין

החלטה

ביום 16.3.2015 דחינו את עיקר ערעורו של המערער. נפסק, כי סכום הקנס שהושת על המערער בבית המשפט המחוזי (1,800,000 ש"ח) יותר בעינו וישולם ב- 12 תשלומים חודשיים החל מיום 21.4.2015.

בפנינו בקשת המערער לפרוס את תשלום הקנס ל-30 תשלומים בהתחשב בסכום בו מדובר ובמצבו הכלכלי. המשיבה מתנגדת לבקשה, בין היתר, כיוון שהמערער נמנע מלהציג כל ראיה לטענותיו בעניין מצבו הכלכלי.

דין הבקשה להידחות.

בהודעת הערעור לא נטען דבר לעניין פריסת הקנס (ולו כטענה חלופית למקרה שהערעור יידחה או יתקבל בחלקו), ואין מקום להעלות טענה זו, כשלכאורה מאז מתן פסק הדין לא השתנו הנסיבות, רק לאחר סיום הליכי הערעור. זאת ועוד, כנטען על-ידי המשיבה, טענות המערער בעניין מצבו הכלכלי נטענו בעלמא ולא הוצגה כל אסמכתא לתמיכה בהן.

עם זאת, אין המערער נותר בלא סעד, שכן פתוחה דרכו לפנות למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות שמנהלו רשאי לפרוס את חוב הקנס, כקבוע בסעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (ראו: ע"פ 3030/10 וקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (6.6.2011)).

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ה (2.8.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט